

[Gert Petersen.]

ket af Frankrig, og det kom til den første krig, der varede til 1954. Så blev der indgået våbenhvile, og hertil hørte, at Vietnam blev delt i to zoner, én med frie vietnamesiske styrker og en anden, der fortsat skulle holdes besat af franskmændene. I løbet af 2 år skulle der så holdes afstemning om den fremtidige styreform, og de to zoner skulle atter forenes i ét land. Men franskmændene rykkede ud, og amerikanerne rykkede ind i stedet for, og de forhindrede folkeafstemningen.

I dette retsbrud ligger den egentlige, den dybeste årsag til den nuværende krig, en krig, der er fremkaldt af denne amerikanske intervention i 1955-56, en krig, som føres for at afsætte en udenlandsk domineret klike i Saigon, en klike, der vil opretholde sit eget diktatur over den sydlige zone og for bestandig delingen af Vietnam. Heroverfor står den provisoriske revolutionsregerings 7 punkts program, hvor man erkender, at vel er Vietnam delt i øjeblikket, også på den anden side af en fred vil Vietnam være delt — og derfor er det rimeligt, at Danmark f. eks. har anerkendt Nordvietnam som en stat for sig — men at den første forpligtelse for en fredsregering i Sydvietnam vil være at indlede forhandlinger om en procedure, hvorved man kan genforene det vietnamesiske folk og det vietnamesiske land.

På denne baggrund håber jeg man kan være enig om, at når man kræver de udenforstående styrker væk, så er dette krav ensbetydende med, at man forlanger alle udenlandske styrker fjernet fra Vietnam, fra Indokina, alle styrker, der ikke har noget at gøre dér.

Jeg har et par enkelte bemærkninger til selve dagsordensforslaget, som det er formuleret. Jeg vil godt vente lidt med at give min samlede vurdering af det — vi skal også have det drøftet på vores gruppemøde — men jeg vil godt henlede opmærksomheden på punkterne 2 og 5, hvor jeg synes der er en indre modsigelse.

I punkt 2 opfordrer man til omgående tilbagetrækning af alle udenforstående styrker fra krigsskuepladserne i Indokina. I punkt 5 vil regeringen gøre en aktiv indsats for at yde et bidrag til en løsning af problemerne vedrørende de amerikanske krigsfanger i Nordvietnam. Ja men forholdet er det, at

hvis de udenforstående styrker trækkes tilbage, så er det amerikanske krigsfangeproblem også løst; det fremgår helt tydeligt af erklæringer fra den provisoriske revolutionsregering og fra Nordvietnams regering. Det, man forlanger, er, at amerikanerne skal fastsætte en klar tidsfrist for, hvornår alle amerikanske styrker vil have forladt Vietnam. Hvis amerikanerne går ind på det, så lover man fra den anden side, at man vil udlevere krigsfangerne i takt med den amerikanske tilbagetrækning, således at når samtlige amerikanske tropper har forladt Vietnam, er også samtlige amerikanske krigsfanger udleveret. Det er et klart punkt, som fremgår af det 7 punkts program, som den provisoriske revolutionsregering har fremlagt for snart et lille års tid siden, og som er tiltrådt af Nordvietnams regering. Derfor er det sidste punkt i dagsordensforslaget, punkt 5, i og for sig — uden at det gør nogen skade, det vil jeg da slet ikke påstå — overflødigt, hvis punkt 2 imødekommes.

Så meget om situationen i Indokina, som — jeg vil ikke sige desværre, for det er naturligt — kom til at optage ret meget af den tid, jeg har til rådighed i denne omgang.

Jeg ville også have føjet andre ting til i forbindelse med Vietnamsituationen og Danmarks holdning dertil, men det bliver der muligvis lejlighed til at komme tilbage til.

Den videreudvikling af den danske udenrigspolitik med hensyn til Afrika, som er sket, og som afspejles i udenrigsministerens redegørelse, hilser vi velkommen, og når jeg har et par enkelte kritiske bemærkninger, skal de ikke have lov til at betyde, at jeg er uenig i det væsentlige; det er jeg tværtimod enig i, og jeg er glad for den udvikling, der er sket.

Men jeg vil dog stadig væk spørge: behøver vi at være så uklare omkring Rhodesia? Fordi den britiske regering har sat sig ud over FN's vedtagelser og indgået en separat aftale med Ian Smith-regeringen og denne Pearce-kommission er i gang med sit arbejde, behøver vi så at følge den britiske regering? Der er tale om en klar undertrykkelse af det rhodesiske folk, der er tale om en lige så klar tilsidesættelse af en FN-beslutning, så jeg synes nok, at Danmarks position her